

Överby, Sollentuna socken

Arkeologisk utredning inför utvidgning av golfbana vid
Överby, Sollentuna socken och kommun, Uppland

Dan Carlsson

Rapport 2002:2

ArkeoDok

Innehåll

<u>Sammanfattning</u>	<u>2</u>
<u>Inledning</u>	<u>3</u>
<u>Topografi och fornlämningsmiljö</u>	<u>3</u>
<u>Syfte och metod</u>	<u>4</u>
<u>Antikvariska anteckningar och tidigare undersökningar och utredningar</u>	<u>4</u>
<u>Överby i historien</u>	<u>8</u>
<u>Fältinventering och fosfatkartering</u>	<u>9</u>
<u>Resultat och tolkning</u>	<u>11</u>

ArkeoDok

Blåeldsvägen 3

621 50 Visby, Sweden

Tel/Fax. +46-498-218560

Email: info@arkeodok.com

www.arkeodok.com

Postgiro 416 86 32 - 0

Org. Nr. 460323-1251

VAT. Nr. SE460323-1251

Sammanfattning

Den arkeologiska utredningen utfördes på uppdrag av Svartinge golf AB med anledning av att företaget önskade att utvidga planområdet för golfbanan i anslutning till Överby by. Utredningen utfördes under november månad 2002 av undertecknad på uppdrag av Svartinge golf AB.

Syftet med utredningen var att klarlägga om det inom det utvidgade planområdet, som i sin helhet utgörs av åkermark, förekommer tidigare okända fornlämningar. Tillvägagångssättet var att genomföra de två första stegen i analysen, vilket innebar en arkiv- och fältstudie parad med en fosfatkartering av lämpliga delar av utredningsområdet (UO).

Resultatet av de utförda undersökningarna påvisade ett område i den sydvästra delen av undersökningsområdet med höga fosfatvärden.

Här framkom också i åkerkanten skörbränd sten, vilket tillsammans med de höga fosfatvärdena indikerar förekomsten av en äldre boplats inom denna del av UO. Med tanke på läge och fornlämningsbild i det omgivande landskapet är det förmodligen frågan om en boplats från den äldre järnåldern.

Förslag till fortsatt planering för den utvidgade golfbanan innebär att tillkommande anläggningar förläggs med en viss marginal till det utpekade området, för att undvika ytterligare kostnader och för att spara boplatsområdet. Vid en eventuell önskan att även så långt möjligt nyttja området med förhöjda fosfatvärden krävs ytterligare arkeologiska utredningar i form av provgrävningar för att bedöma fornlämnings omfattning och status.

 Åker	 Vattendrag	 Fornlämning
 Övrig mark	 Vägar	 Tolkat troligt bebyggelseområde
 Bebyggelse	 Höjdkurvor 1m ekv.	 Utredningsområde

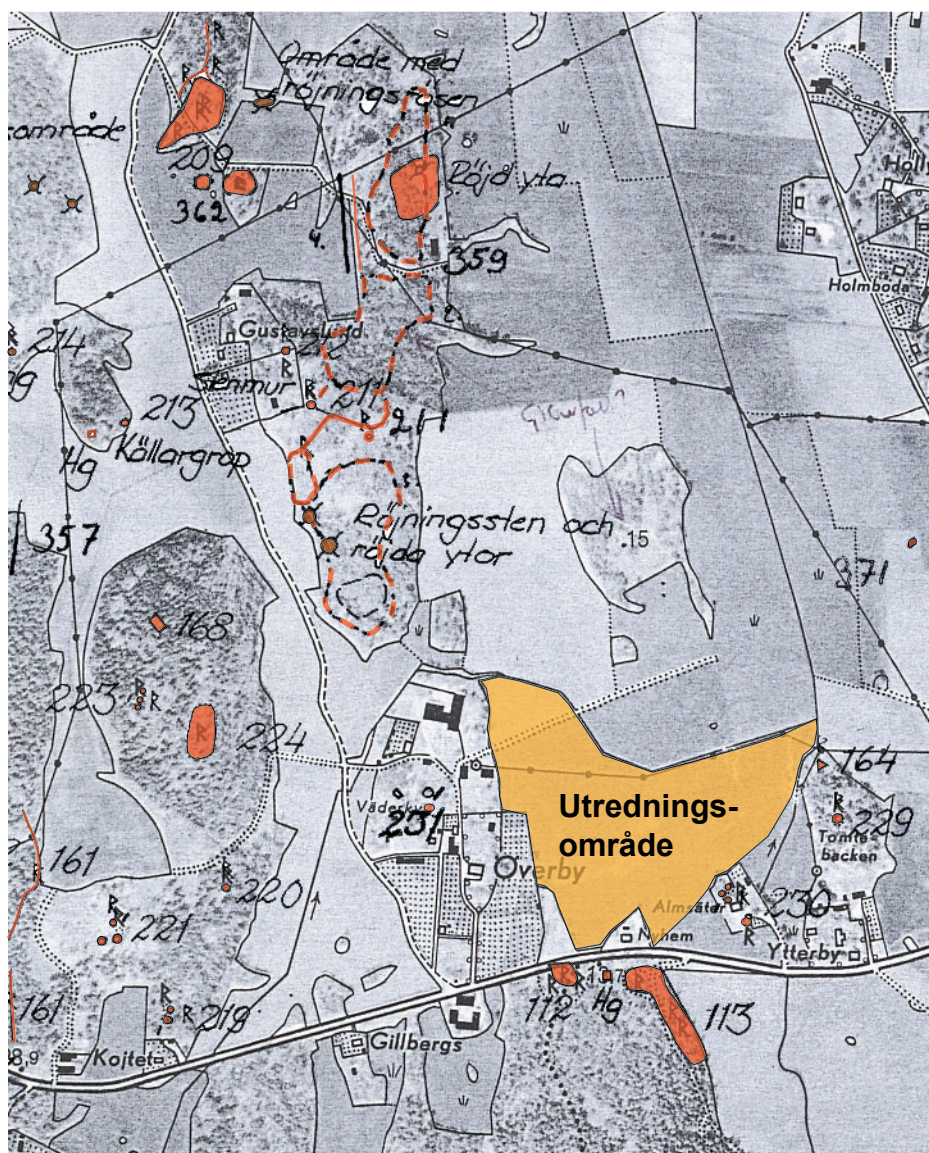
Inledning

Under perioden 17 – 20 november 2002 utfördes en arkeologisk utredning av ett område beläget omedelbart öster om Överby bytomt. Anledningen var att Svartinge golf AB anhållit om att få utvidga planområdet för golfbanan intill Överby bytomt, Sollentuna socken. Som ett krav för en fortsatt planläggning av golfbanan har länsstyrelsen i Stockholms län föranstaltat om att en arkeologisk utredning skall genomföras. Undertecknad har härvid erhållit uppdraget att genomföra

denna arkeologiska utredning, som en direkt fortsättning på ett tidigare uppdrag avseende golfbanans omfattning och sträckning vid Svartinge-Bisslinge¹.

Topografi och fornlämningsmiljö

Området som är föremål för studien är ca 8 ha stort och utgörs helt och hållet av åkermark. Det är beläget omedelbart öster om Överby bytomt. Det avgränsas i norr och i öster av tämligen låglänta områden vilka genomkorsas

Utdrag ur den äldre ekonomiska kartan över Överby, med fornlämnings- och utredningsområdet (UO) utmärkt. Överby bytomt är belägen omedelbart väster om utredningsområdet. Söder om bytomten finns två gravfält (Raä 112 och 113), vilka sannolikt skall knytas till byn Överby. Utredningsområdet avgränsas i norr och i öster av vattendrag.

av två mindre vattendrag. I övrigt utmärks området av att den västra delen, i anslutning till Överby bytomt, är relativt högt beläget och att nivåerna sedan sjunker markant mot öster. Vid gränsen till det lägre liggande området i öster finns ett mindre impediment i åkern.

Nivåmässigt är området beläget mellan ca 9 – 12 meter över havet, vilket innebär att större delen av UO låg under vatten fram till ca Kristi födelse. Området kan med andra ord ha varit ianspråktaget först i början av det första årtusendet efter Kristi födelse.

I närområdet till utredningsområdet förekommer flera gravar och gravfält från äldre och yngre järnålder, belägna på höjdparter i laandskapet. Söder om Överby bytomt finns ett större gravfält (Raä 113) vilket genom arkeologiska undersökningar på 1930-talet av Wilhelm Holmqvist kan beläggas till vikingatid². Strax väster om detta finns ytterligare ett mindre gravfält (Raä 112). Båda dessa gravfält torde vara från yngre järnålder och skall sannolikt knytas till byn Överby.

Även väster och öster om Överby förekommer mindre gravfält och grupper av stensättningar vilka av formerna och grupperingarna torde tillhöra äldre järnålder. Så finns inom fastigheten Almsäter, ca 500 meter öster om UO en mindre grupp på 4 stensättningar och på den s.k. Tomtbacken, norr om Ytterby, ytterligare 2 stensättningar, varav en treudd.

Dessa mindre gravgrupper antyder att det i området i anslutning till Överby bör ha funnits en bosättning från den äldre järnåldern och fram till våra dagar. Några spår av en sådan bosättning finns dock inte i dagsläget.

Syfte och metod

Den metod som vi normalt brukar använda i sammanhang som dessa, kan delas in i tre etapper, med syftet att både undvika fornlämningar och att begränsa kostnaderna för den antikvariska processen för exploatören. Det yttersta syftet med den arkeologiska utredningen är att så långt möjligt undvika att påverka och därmed behöva undersöka

fornlämningar.

Det första steget innebär att skaffa sig en bild av områdets kulturhistoriska utveckling, parat med en detaljerad fältstudie. Målet är att ur arkiv, äldre kartor och fältstudier erhålla en bild av hur området sannolikt har utvecklats under äldre tid och samtidigt att ringa in de områden som ur antikvarisk synpunkt måste utredas vidare. Det handlar här främst om en eventuell förekomst av ovan jord osynliga fornlämningar, särskilt då boplatser.

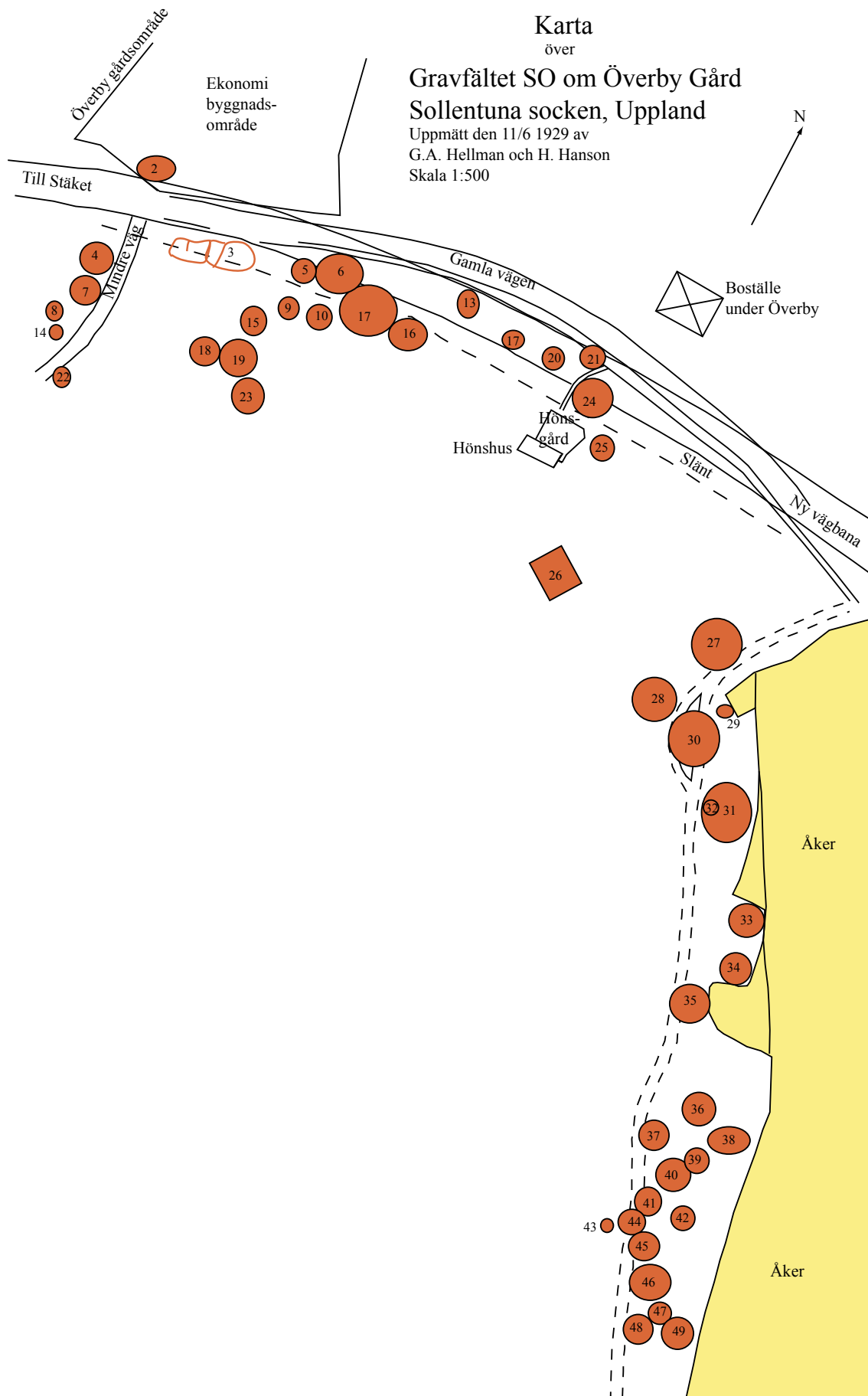
Den tredje etappen av en utredning av detta slag innebär att med ledning av fältinventeringen och fosfatkarteringens resultat parat med planerna för golfbanans sträckning, klargöra vilka områden som kräver det tredje steget i utredningen, dvs. provschakt. Dessa utförs med maskin, för att verifiera eller förkasta hypotesen om förekomsten av ovan jord osynliga fornlämningar.

Med tanke på undersökningsområdets ringa yta, föreslogs att den första etappen av den arkeologiska utredningen skulle innehålla både en arkiv- och fältstudie och en fosfatkartering av lämpliga delar av UO.

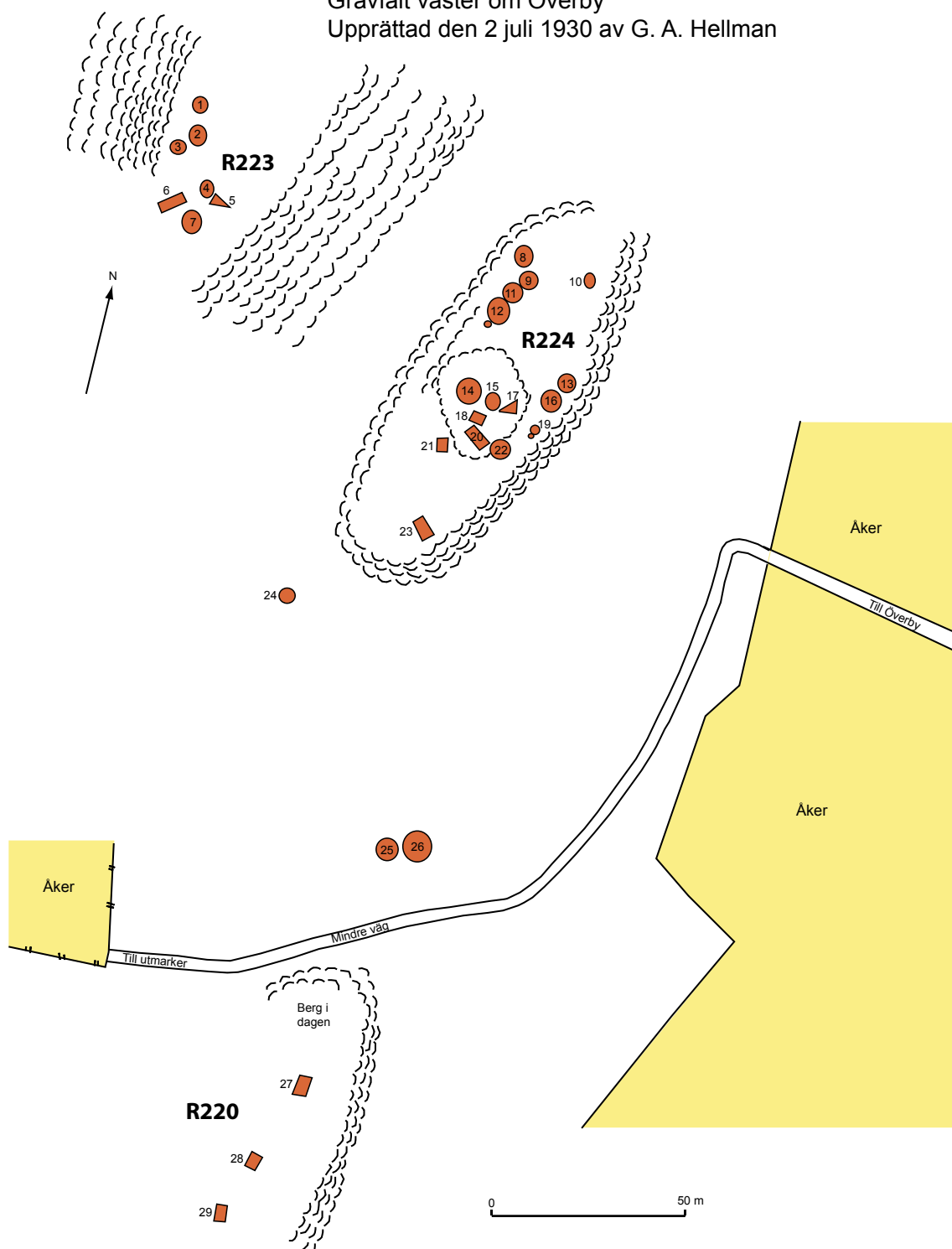
Antikvariska anteckningar och tidigare undersökningar och utredningar

Anteckningar i Antikvariskt-Topografiska Arkivet (ATA) på Riksantikvarieämbetet rörande antikvariska noteringar om Överby och närområdet till utredningsområdet är tämligen begränsade. För tolkningen av den allmänna kulturlandskapsutvecklingen i området är undersökningarna av ett antal gravar på gravfältet fornlämning nr 113 av särskilt intresse. Gravfältet är beläget strax söder om Överby bytomt och skall uppenbarligen knytas till Överby. I samband med en breddning och uträtning av vägen Stäket-Rotebro under 1930-talet undersöktes flera gravar av Wilhelm Holmqvist. Gravarna kunde genom föremålen i gravarna dateras till vikingatid.

Av anteckningar i ATA får man ett intryck av att det har funnits ytterligare gravar i anslutning till Överby bytomt. Ur Dybecks reseberättelse från 1866³ kan man läsa

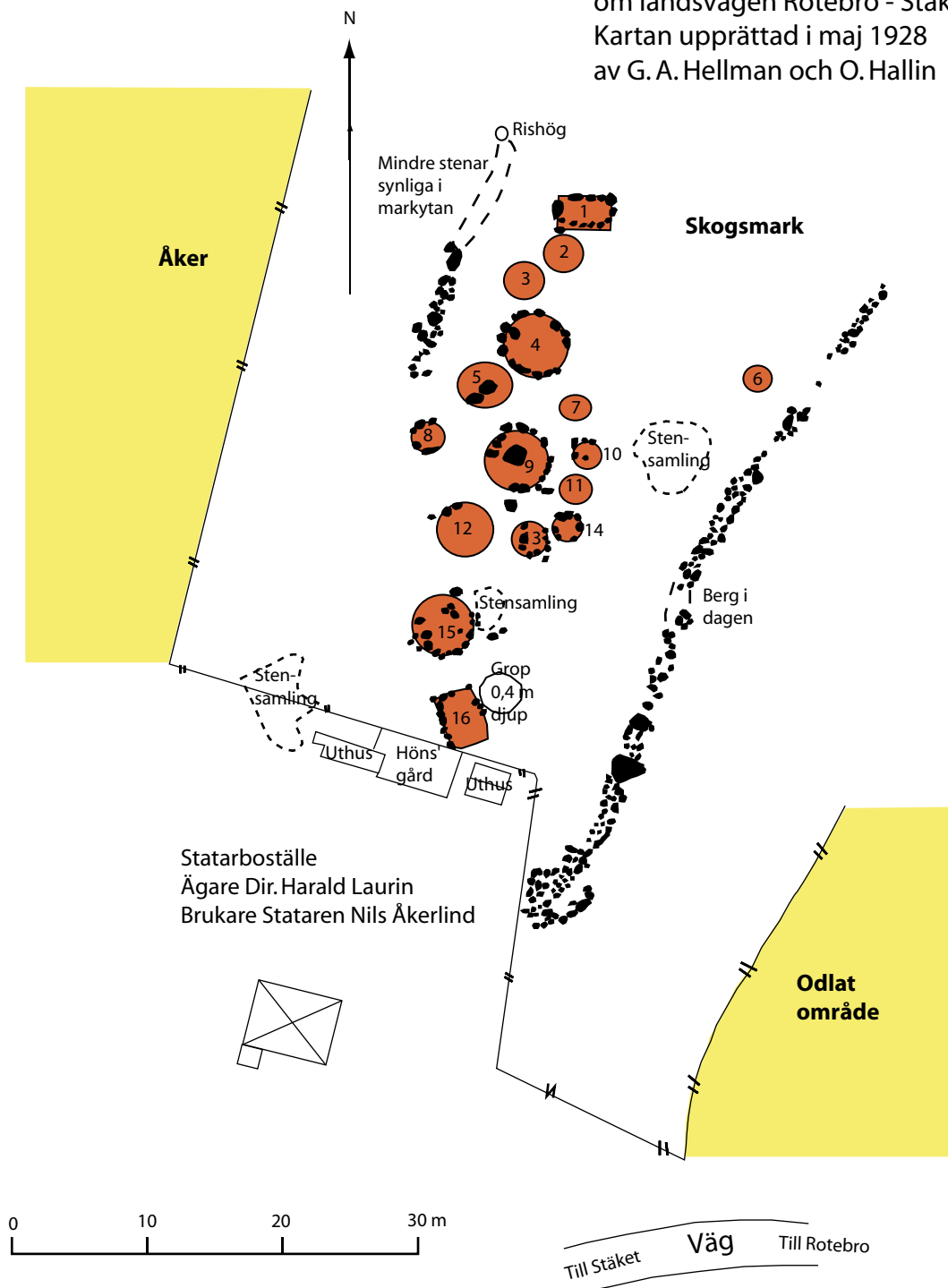

Gravfält väster om Överby
Upprättad den 2 juli 1930 av G. A. Hellman

Gravfält och gravar Raä nr 220, 223 och 224. Kartan upprättades av G.A. Hellman under 1930 och man kan notera att han registrerade betydligt fler gravar än vad som idag är registrerat på de respektive fornlämningsnumrena. Så t. ex består fornlämnning nr 223 av 3 gravar enligt den senaste inventeringen, utförd på 1970-talet, medan Hellman noterar 8 anläggningar. Samma gäller fornlämnning nr 220, där den nuvarande inventeringen enbart tar upp en grav, medan Hellman noterat 3 stycken. Dessa skillnader i antalet registrerade anläggningar skall framför allt ses mot bakgrund av att landskapet var betydligt mer öppet på Hellmans tid än idag. Igenväxningen av hagmarker och skogar har på ett påtagligt sätt försvårat våra möjligheter att upptäcka gravarna.

Gravfält (raä 219) ca 250 m väster om vägskälet vid Överby och ca 30 m norr om landsvägen Rotebro - Stäket. Kartan upprättad i maj 1928 av G. A. Hellman och O. Hallin

Gravfält Raä 219, beläget ca 250 meter väster om Överby tomt. Enligt fornminnesregistret består fornlämningen av 2 gravar och en kort bit av en stensträng. Hellmans kartläggning visar att här uppenbarligen finns betydligt fler gravar än vad som idag är registrerat på ekonomiska kartan.

följande rörande Överby; ”De förut kända forn lämningarna vid Öfraby uti ifrågasvarande socken undersöktes närmare och uppmättes. Skeppssättningen är sjuttio fot lång och tjugotre fot midt öfver. En ofvanpå något skadad ättehöj synes omsluta en stenkista. Invid högen är en fyrsidig stensättning; en annan å motsatta sidan, samt dessutom fem vanliga kullar och en bautasten”.

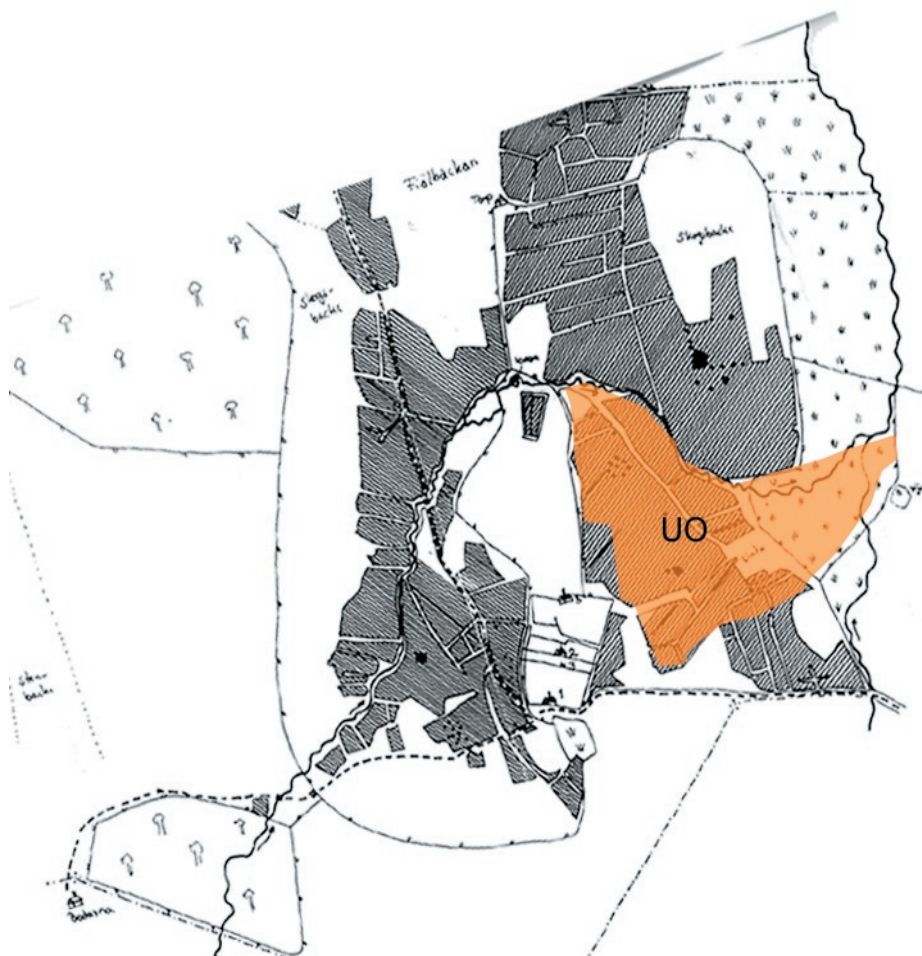
Dessa fornlämningar är idag till stor del borta genom den exploatering som förevarit i området, inte minst genom vägens flerfaldiga omläggning under loppet av 1900-talet.

I samband med planläggningen av golfbanan vid Svartinge och Bisslinge genomförde undertecknad under 1992-93 en arkeologisk utredning av området norr om det nu aktuella. Härvid kunde flera ovan jord osynliga fornlämningar vid såväl Bisslinge som Svartinge beläggas, liksom även norr om Överby bytomt⁴.

Överby i historien

De äldre kartorna, framför allt från 16- och 1700-talet, är ett utmärkt hjälpmedel för en förståelse av landskapets utveckling från medeltid till våra dagar. De äldsta kartorna kan dock i viss mån även ge en fingervisning om hur förhållandena har varit redan under den yngre järnåldern. Det har i många fall visat sig, inte minst i Mälaronrådet under senare år, att den historiska byn, där den ligger idag, ett ursprung i den yngre järnåldern. Däremot förefaller den äldre järnålderns bosättningar som regel inte visa på en platskontinuitet till våra dagar, även om det i många fall finns en sådan boplats i den senare byns närhet. Tämmligen vanligt är att den yngre järnålderns gravfält överlagrar äldre boplatser.

Det äldsta skrivna belägget för Överby är från 1489⁵. Då består byn av 3 hemman (gårdar). Namnet skrivs då Offerbyn, en inte ointressant benämning i sammanhanget. Ca 400 meter norr om bytomten till Överby finns

Överby år 1701. Byn består vid denna tid, liksom redan under tidig medeltid, av 3 gårdar. Dessa är belägna inom samma område som idag, dvs. på den höjd som sträcker sig i nordsydlig riktning norr om vägen Stäket-Rotebro. Byns åkermarker är fördelade i två gårdar, ett i väster och ett i öster, speglade tvåsädets principer (ena gårdet odlas det ena året, det andra gårdet det andra året, varvid det odlade gårdet låg i träda). Den arkeologiska utredningen berör delar av det östra gårdet. Närheten till bytomten indikerar att odlingen inom detta område har hög ålder.

en mindre lägenhet utsatt på de äldre kartorna som går under namnet Fjällen. Denna gård nämns första gången i skrivna källor 1545. Den är då kyrkojord. Det bör här noteras att detta inte på något vis säger något om hur gammal gården i själva verket är, utan enbart när den första gången omnämns.

Byn (gården) Ytterby, som är belägen omedelbart öster om Överby, omnämns första gången 1371 och består då av ett frälsehemman, dvs. att gården ägs av en adelsman.

Den äldsta kartan över Överby är från 1701. Av kartan framgår det att byn fortfarande består av 3 gårdar, vilka ligger på en rad på den markanta höjden där byn än idag är belägen. Åkermarken är fördelad på två gårdar enligt tidens sed, det ena väster om bytomten och det andra öster om bytomten. Det aktuella utredningsområdet utgörs av en central del av det östra gårdet.

Genom byns centrala del rinner en mindre å, vilken norr om bytomten har nyttjats som kvarnplats. Kartan ger i sig inga vidare upplysningar om förekomsten av exempelvis bortodlade fornlämningar, eller andra spår som skulle kunna indikera idag försvunna boplatser. Arronderingen av åkermarken inom utredningsområdet ger inte heller någon grund för att kunna utläsa ett äldre skede.

Man bör dock notera att just detta område utgör en central del i byns åkermark, kan i sig vara ett tecken på ålderdomligt bruk och att området brukats under betydligt äldre perioder.

Arronderingen av markerna indikerar att det "ursprungliga" odlingsområdet sannolikt utgörs av de åkerparceller som ligger i direkt anslutning till bebyggelsen, både väster och öster om bytomten. Förekomsten av gravfält i anslutning till bytomten indikerar att Överby av allt att döma har ett förhistoriskt ursprung.

Fältinventering och fosfatkartering

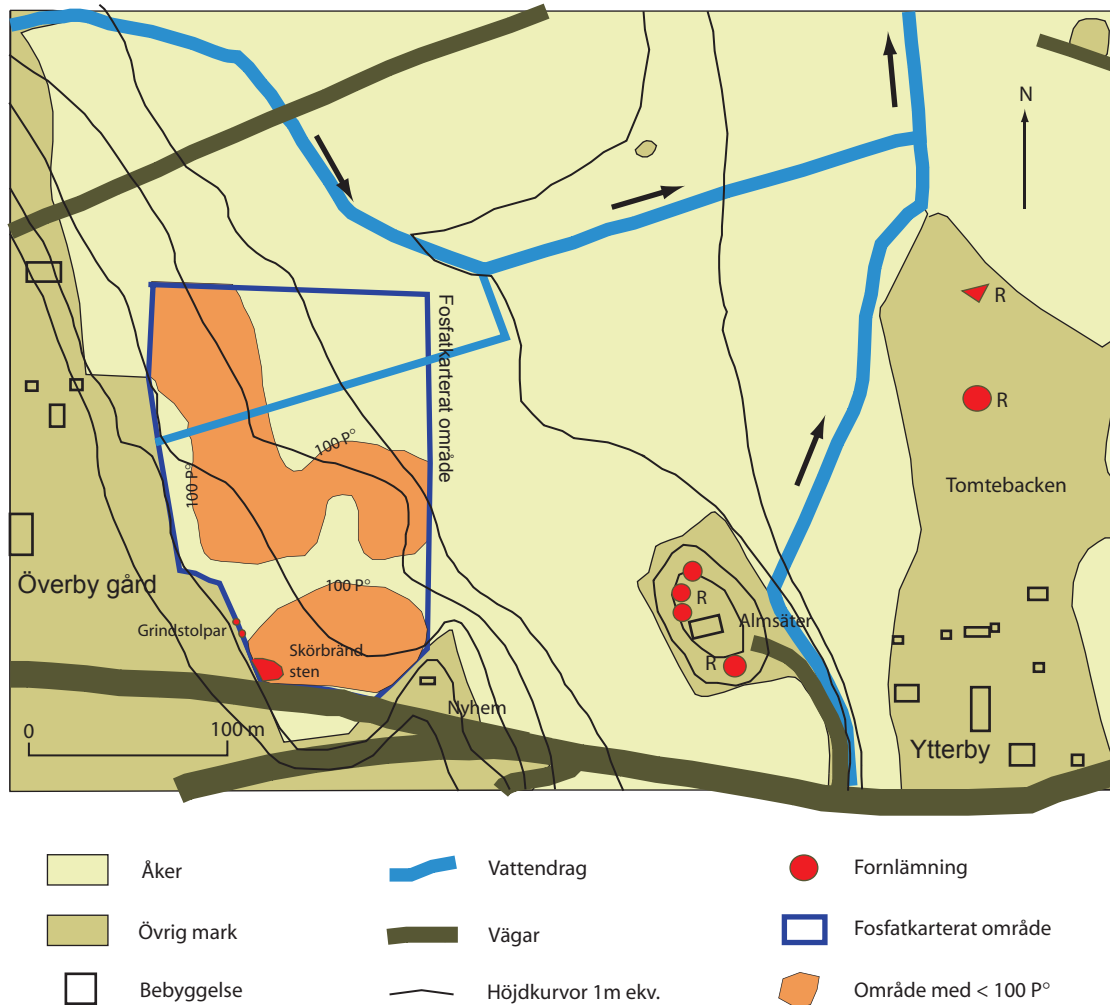
Fältinventeringen genomfördes under november månad 2002. Som ovan nämndes utgörs UO helt och hållet av åkermark, som vid inventeringstillfället var relativt nysådd. Jorden är tämligen tung lerjord, där inga direkta färgskillnader gav någon indikation om överplöjda boplatser. Fosfatkartering utfördes inom den västra delen, den del som gränsar till Överby. Detta område är något högre beläget än resten av UO, som från i höjd med det forna Nyhem sluttar tämligen starkt mot öster, ner mot ån som rinner i den östra delen av området i nordsydlig riktning.

Området som fosfatkarterades utgörs av lerjord med stort inslag av mindre stenar. I en av provtagningspunkterna påträffades små flagor av träkol. En kritpipa påträffades i det karterade områdets centrala del. Rakt norr ut från den forna gården Nyhem, ca 60 meter ut i åkern, finns ett impediment, en kraftigt markerad höjd, pålagrad av odlingssten. Dessa stenar kan härröra från stenröjning av åkern i ett äldre skede, men kan också ha att göra med en förhistorisk bosättning i området, något som dock inte kan avgöras utan ytterligare undersökningar.

I det allra sydvästligaste hörnet av åkern, i direkt anslutning till vägen och den oplöjda hagen väster om, förekom det skörbränd sten, något som brukar indikera boplatser. I den västra åkerkanten påträffades två grindstolpar av höga och smala granitstenar, sannolikt inte äldre än 1800-tal. Inga andra fornlämningar kunde upptäckas.

Med ledning av terrängförhållandena utfördes en begränsad fosfatkartering av den sydvästra delen av UO, inom det område som av topografiska skäl föreföll kunna innehålla lämningar av en äldre boplatser. Proverna togs med 20 meters mellanrum inom ett ca 2 hektar stort område och analyserades enligt såväl spotttestmetoden som med citronsyreometoden.

De båda metoderna gav ett tämligen likartat resultat. Fosfatnivån, mätt enligt citronsyreometoden visade genomgående att områdets fosfathalt var tämligen hög, inte i något fall understigande 60 P°. Enligt

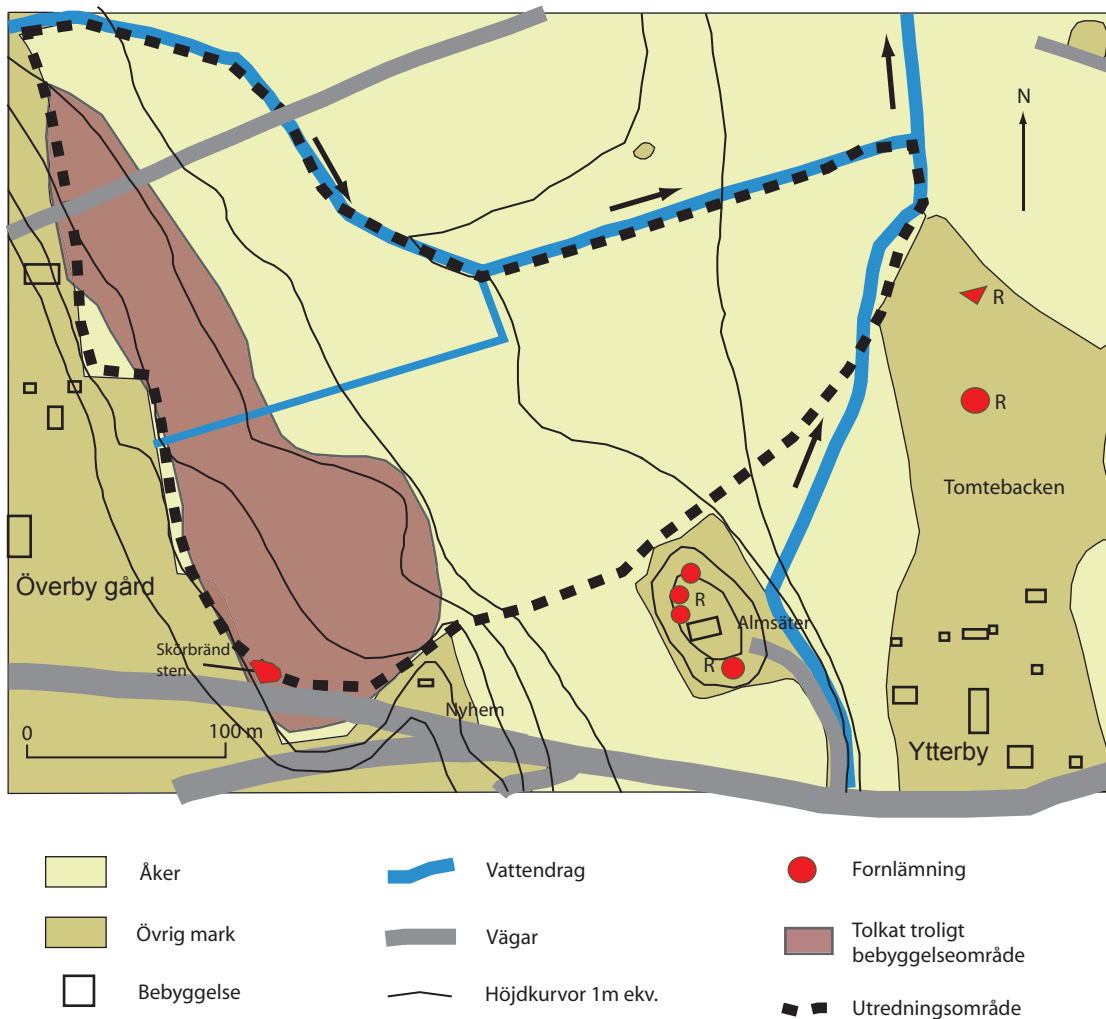

Den topografiska situationen, här förstärkt med höjdkurvor, visar att den västra delen är reellt högt beläget. Österut sjunker nivåerna snabbt och kraftigt och huvuddelen av UO är relativt lågt beläget. Fosfatkarterigne begränsades av dessa skäl till den västra delen av undersökningsområdet. Fosfathalten var genomgående relativt hög, inget värde under $60 P^\circ$ eller gradering III i spotttestmetoden, vilket indikerar en långvarig brukning av området. Väl anslutet till områdets högre nivåer framkom ett område med tydligt förhöjda värden, vilket sannolikt indikerar en boplats från förhistorisk tid. Noterbart är också den skörbränd sten som syns i markytan i områdets sydvästligaste hörn.

spotttestmetoden låg värdena mellan 3 och 5, på en 5-gradig skala.

De genomgående höga värdena kan sannolikt till en del förklaras av närheten till bytomten och den långvariga brukningen av området som åker. I alla tider har det varit regel att sopor och hushållsavfall plöjts ner på åkrarna. Det är härvid naturligt att det är de närmast gården liggande åkrarna som får ta emot det mesta materialet. Som ett exempel på detta påträffades som ovan nämnts en del av en kritpipa i den västra delen av UO. Kritpipor började användas i Sverige i början av 1600-talet.

Två områden kom dock att skilja ut sig, med fosfatvärden genomgående mellan 100 och $200 P^\circ$. Dessa förhöjda värden kan knappast förstås som enbart ett resultat av långvarig odling och intensiv gödsling, utan här finns sannolikt en äldre boplats inom området. Noterbart är att området med höga fosfatvärden helt ligger inom den topografiskt högre västra delen av UO och väl följer de topografiska förhållandena.

Resultatet av den arkeologiska utredningen har gett vid handen att den allra västligaste delen av utredningsområdet med största sannolikhet hyser lämningar av en boplats från förhistorisk tid, sannolikt från den äldre järnåldern. Detta antagande förstärks av förekomsten av skörbränd sten i områdets sydvästligaste del.

Resultat och tolkning

Väger man samman resultaten av de olika källorna framstår utredningsområdet som delat i två delar. Den västra delen, i anslutning till kanten av den höjd på vilken Överby bytomt är belägen, är en tydlig höjdrygg i landskapet. Denna del av UO avgränsas tämligen skarpt mot den betydligt lägre liggande östra delen av UO. Gränsen mellan det högre västra området och det lägre östra området sammanfaller med ett mindre impediment i åkermarken.

Indikationerna av förekomsten av en boplats följer mycket tydligt denna skiljelinje i landskapet, vilket betyder att höjdområdet i väster sannolikt hyser lämningarna av en boplats, förmodligen från äldre järnålder.

Resultaten av den arkeologiska

utredningen med avseende på den fortsatta hanteringen av en utvidgning av golfbanan visar således att höjdområdet i den västra delen av UO innehåller tydliga indikationer på fornlämningar och bör därvid undantas från exploatering för att undvika fördröjande kostnader.

Den östra delen, öster om impedimentet i åkern, saknar indikationer på fornlämningar och bör kunna utan restriktioner nyttjas för utbyggnaden av golfbanan.

Givetvis är det så att även den västra delen av UO, området med de sannolika boplatslämningarna, kan nyttjas, om länsstyrelsen så bedömer. Detta skulle dock betyda att ytterligare arkeologiska insatser skulle behöva göras. I första hand handlar

det om att genom provschakt avgränsa och klassificera boplatsoområdet och i ett andra steg om en regelrätt arkeologisk utgrävning.

Visby 2002-11-30

Dan Carlsson
ArkeoDok

Referenser

Bisslinge, Svartinge och Överby, Sollentuna kommun. Arkeologisk utredning. IKOS, rapport 1993:4.

ATA. Allmän Topografiska Arkivet, riksantikvarieämbetet

Fornlämningsregistret

Lantmäteriverkets kartor

DMS. Det medeltida Sverige

Fotnötter

¹ Bisslinge, Svartinge och Överby, Sollentuna kommun. Arkeologisk utredning. IKOS, rapport 1993:4

² ATA, Sollentuna socken, Överby. Rapport över undersökningen av gravfält 113.

³ Dybecks reseberättelse, Sollentuna socken, ATA

⁴ Bisslinge, Svartinge och Överby, Sollentuna kommun. Arkeologisk utredning. IKOS, rapport 1993:4.

⁵ DMS, Uppland.

Appendix

Beskrivning till karta över gravfältet, fornlämning RAÄ 113, Sollentuna socken, Uppland. Upprättad 11/6 1929 av G. A. Hellman och H. Hansson

Nr. 1. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Mycket

otydligt. Grav?

Nr. 2. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Södra delen bortschaktad. Stenar synliga i ytan.

Beväxt med 1 björk. Grav?

Nr. 3. Stensättning, rektangulär, 0,4 meter hög. Beväxt med en björk och en tall.

Nr. 4. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. Otydlig grav?

Nr. 5. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. Beväxt med en björk och en nyponbuske. Stenar synliga i kanten.

Nr. 6. Jordblandat röse, 1,2 meter högt. Ett par stenar synliga i ytan. Norra delen bortschaktad av väg. Beväxt med en gran. Dessutom finns en stubbe.

Nr. 7. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. Otydligt grav?

Nr. 8. Jordblandat röse, 0,2 meter högt. I mitten en upptill 0,3 meter djup grop. Otydlig grav?

Nr. 9. Jordblandat röse, 0,3 meter hög. Oregelbundet. Stenar synliga i ytan.

Nr. 10. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. Stenar synliga i ytan. Beväxt med en enbuske.

Nr. 11. Jordblandat röse, 1 meter högt. Stenar synliga i ytan. En toppsten? intill 1 meter lång synlig i ytan. Beväxt med en tall och flera granar.

Nr. 12. Stensättning, rektangulär, 0,3 meter hög. Delvis otydlig begränsningslinje.

Nr. 13. Stensättning, rektangulär, 0,5 meter hög. Fyllid. Grav? Beväxt med nyponbuskar.

Nr. 14. Jordblandat röse, 0,2 meter hög. Otydligt. Grav?

Nr. 15. Jordblandat röse, 0,3 meter hög.

Ytskadat av stig. Stenar synliga i ytan. Beväxt med en tall.

Nr. 16. Jordblandat röse, 0,8 meter högt. Ett par stenar synliga i ytan. Beväxt med tallar och granar.

Nr. 17. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Otydligt. Grav?

Nr. 18. Jordblandat röse, 0,5 meter högt. Stenar synliga i ytan. Beväxt med tvenne björkar och en gran.

Nr. 19. Hög, 0,5 meter hög. Fotkedja delvis synlig.

Nr. 20. Jordblandat röse, 0,5 meter högt.

Nr. 21. Jordblandat röse, Norra delen

bortschaktat vid vägbyggnad. 0,4 meter hög.
Grav?

Nr. 22. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Stenar synliga i ytan. Beväxt med 3 gravar (inmätt med måttband).

Nr. 23. Jordblandat röse, 0,3 meter hög. I mitten en intill 0,2 meter djup grop. Beväxt med en tall.

Nr. 24. Jordblandat röse, 0,5 meter högt. Södra delen använd till avskrädesplats. Beväxt med en tall. Grav?

Nr. 25. Hög, 0,3 meter hög. Fotkedja. Västra kanten skadad genom hönsens åverkan. Beväxt med två granar och en björk.

Nr. 26. Husgrund, intill 0,4 meter hög.

Nr. 27. Jordblandat röse, 0,4 meter hög. Östra sidan bortschaktad vid anläggande av mindre väg. Stenar synliga i ytan. Begränsningslinjen otydlig. Beväxt med en tall.

Nr. 28. Jordblandat röse, 0,3 meter hög.

Insjunkning i mitten. Stenar synliga i ytan.

Nr. 29. Jordblandat röse, 0,2 meter högt.
Otydligt.

Nr. 30. Jordblandat röse, 0,2 meter högt.
Avplanat. Stenar synliga i ytan. Oregelbunden form.

Nr. 31. Jordblandat röse, intill 1 – 0,4 meter hög. Östväst mycket otydligt. På östra delen en intill 2 meter djup grop som för länge sedan använts till källare.

Nr. 32. Hög av jord och sten, 0,5 meter hög.
Sannolikt uppkastad ur gropen.

Nr. 33. Jordblandat röse, 0,4 meter högt,
Otydligt.

Nr. 34. Jordblandat röse, 0,4 meter högt.
Otydligt.

Nr. 35. Hög, 0,2 meter hög. Otydlig.

Nr. 36. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. I mitten en insänkning i norr-söder. Några stenar synliga i ytan. Begränsningslinjen något otydlig. Beväxt med tre björkar.

Nr. 37. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Stenar synliga i ytan. På östra delen en insänkning som sannolikt uppkommit vid skadegörelse. Västra kanten skadad av väg. Beväxt med en björk.

Nr. 38. Jordblandat röse, 0,5 meter högt.
Oregelbunden form. Flera stenar synliga i ytan.

Nr. 39. Hög, 0,3 meter hög. Sydvästra delen
Ansluter sig till nr. 40. Gravhög?

Nr. 40. Stensättning, rund, 0,3 meter hög.
Jordfylld. Beväxt med 5 björkar.

Nr. 41. Hög, 0,3 meter hög. I mitten en
insänkning i östväst. Beväxt med två björkar.

Nr. 42. Jordblandat röse, 0,3 meter högt. Några stenar synliga i ytan. Beväxt med en gran och en björk.

Nr. 43. Jordblandat röse, 0,5 meter högt.
Gravröse?

Nr. 44. Jordblandat röse, 0,4 meter högt.
Ytskadat av väg.

Nr. 45. Jordblandat röse, 0,4 meter högt. Västra delen ytskadat av väg, intill 0,15 meter djupt. Stenar är synliga i ytan.

Nr. 46. Jordblandat röse, 0,5 meter högt.
Fotkedja delvis synlig. Beväxt med två björkar.

Nr. 47. Hög, 0,2 meter hög. Beväxt med en tall.
Dessutom finns en stubbe.

Nr. 48. Hög, 0,6-1,1 meter hög i öst-väst.
Västra kanten skadad av väg. Beväxt med 2 björkar.

Nr. 49. Jordblandat röse, 0,3 meter högt.
Begränsningslinjen något otydlig. Några stenar synliga i ytan. Beväxt med en gran.